

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 0073-38/2022/3

Datum: 31.1.2022

Zadeva: Odgovori na pripombe zainteresirane javnosti k predlogu Splošnega akta o spremljanju in nadzoru porabe storitev in dopolnjen predlog Splošnega akta

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) je dne 28.11.2022 objavila predlog Splošnega akta o spremljanju in nadzoru porabe storitev (v nadaljevanju: predlog SA) in povabila zainteresirano javnost, da k predlogu SA posreduje pripombe, predloge ali dopolnitve. Do roka je prejela pripombe Sekcije operaterjev elektronskih komunikacij pri Združenju za informatiko in telekomunikacije (ZIT) pri Gospodarski zbornici Slovenije (GZS) (v nadaljevanju: SOEK).

Agencija pojasnjuje, da je zaradi upoštevanja določenih pripomb SOEK pripravila dopolnjen predlog SA (npr. na novo je določen način obveščanja pri storitvah fiksne telefonije). Konkretno spremembo bodo pojasnjene v nadaljevanju. Ker pa tako dopolnjeni predlog SA vsebuje nekatere nove rešitve oziroma se prvotni predlog SA spreminja, agencija objavlja dopolnjen predlog SA ter vabi zainteresirano javnost, da posreduje pripombe, predloge ali dopolnitve k dopolnjenemu predlogu SA, in sicer v roku 30 dni od objave.

Agencija v nadaljevanju podaja odgovore na pripombe SOEK ter pojasnjuje kako so bile pripombe, predlogi in mnenja upoštevana ter razloge, zaradi katerih niso bili upoštevana.

SOEK pripominja, da spremembe splošnega akta nimajo nobene obrazložitve in torej ni jasno, katera merila je predlagatelj upošteval.

Agencija pojasnjuje, da postopek priprave in sprejema predloga SA sledi ustaljeni praksi sprejemanja ostalih tovrstnih aktov agencije. Na ta način namreč zainteresirana javnost nedvomno ima možnost sodelovanja v postopku sprejemanja predloga SA, na konkretno vsebino akta pa je tudi podala pripombe. Na konkretne pomisleke in dileme pa bo agencija odgovorila v tem dokumentu, prav tako bo tudi podrobneje obrazložila nekatere predvidene rešitve, ki jih kot relevantne izpostavlja SOEK. Sicer pa predlog SA zgolj natančneje ureja in napolnjuje rešitve, ki jih predvideva že ZEKom-2.

SOEK navaja, da se je predhodni Splošni akt nanašal zgolj na podatkovne storitve, ter, da bi bilo potrebno izhajati iz pretekle ureditve. Telefonski klici so po mnenju SOEK bolj pod nadzorom uporabnikov, ki že dlje časa shajajo brez blokad in obveščanja. Problematično je tudi obveščanje fiksnih uporabnikov, ki je znatno težje kot v primerih mobilnih uporabnikov, zato so za gorvne

storitve bolj smiselne blokade in poizvedbe o porabi na zahtevo. Ta pripomba SOEK se v nadaljevanju smiselno ponovi še pri več različnih posameznih členu, kjer se SOEK zavzema, da bi se moral predlog SA nanašati zgolj na storitve dostopa do interneta.

Agencija odgovarja, da je bil prej veljavni Splošni akt o spremljanju in nadzoru porabe podatkovnih storitev (Uradni list RS, št. 9/18) sprejet na podlagi 132a. člena ZEKom-1, ki pa se je nanašal zgolj na spremljanje in nadzor porabe podatkovnih storitev. Vendar pa je nato že EECC¹ predvidel možnost spremljanja in nadzora uporabe za vsako izmed storitev »dostopa do interneta ali javno dostopne medosebne komunikacijske storitve«, pod pogojem, da se zaračunavajo na podlagi časovne ali količinske porabe (prim. 5. točka 102. člena EECC). Temu je sledil tudi slovenski zakonodajalec, saj mora v skladu s 198. členom ZEKom-2 možnosti za spremljanje in nadzor porabe storitev zagotoviti izvajalec storitev dostopa do interneta in javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev. Tudi obrazložitev predloga ZEKom-2² o tem ne pušča dvoma, saj izrecno pojasnjuje, da obveznosti operaterjev »ne veljajo več le za podatkovne storitve, temveč za vse storitve dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev, če se za te storitve plačuje po dejanski (bodisi finančni bodisi količinski porabi)«. Se pa predlagani SA (prim. 1. odstavek 2. člena predloga SA) uporablja zgolj, če naročniki plačujejo na podlagi dejanske časovne ali količinske porabe. Zaradi zgoraj navedenih razlogov je tako potrebno zavrnilo tudi pripombe, predloge in mnenja SOEK k posameznim členom, ki izhajajo iz predpostavke, da bi se moral SA nanašati zgolj na podatkovne storitve.

SOEK pod pripombo k 3. odstavku 2. člena predloga SA navaja, da le-ta ne določa jasno, na katere storitve se nanaša. SOEK razume, da so »izključeni klici v tujino, klici na premijske številke in številke skrajšanega izbiranja.«

Agencija pojasnjuje, da je glede na pripombo predlog SA dopolnila, tako, da izrecno določa, da velja tudi za klice v tujino, pa tudi klice na premijske številke in številke skrajšanega izbiranja. Kot predhodno pojasnjeno, se namreč relevantne določbe ZEKom-2 (za razliko od prej veljavnega 132a. člena ZEKom-1) ne nanašajo več zgolj na podatkovne storitve. Možnost spremljanja in nadzora porabe storitev pa je še posebej smiselna prav za tovrstne storitve (klice v tujino in klice na premijske številke), saj so le-te, zaradi relativno visokih cen, najbolj občutljive z vidika nastajanja neželenih oz. visokih stroškov. Glede na to, da je agencija nekatere rešitve za obveščanje glede premijskih številke nedavno že ustrezno nasloвила s Splošnim aktom o objavi informacij o veljavnih tarifah³, ki so ga bili operaterji dolžni implementirati že do 10.7.2022, pa je smiselno, da se tudi te rešitve ohranijo in jih zato povzema tudi dopolnjeni predlog SA. Predlog SOEK se zato zavrne.

SOEK predlaga, da se v 4. točko prvega odstavka 3. člena vključi besedilo »na podlagi dogovora z naročnikom storitev«.

Agencija predlog zavrača, saj SOEK podanega predloga ni strokovno obrazložil. Že iz samega ZEKom-2 izhaja, da so tudi uporabniki predplačniških storitev »naročniki« v smislu ZEKom-2 in tega SA.

¹ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L št. 321 z dne 17.12.2018), v nadaljevanju: EECC

² EVA 2022-1545-0002

³ Uradni list RS, št. 31/22

SOEK meni, da izvedba blokade ter finančna meja za govorne storitve ni primerna oziroma smiselna, ter navaja primere, ko bi blokada lahko ogrozila življenje naročnika. Uporabnik lahko sam zahteva blokado določenih kategorij klicev.

Agencija odgovarja, da blokada govornih storitev ne predstavlja novosti, saj je bilo že doslej mogoče, da so operaterji v določenih primerih lahko omejili dostop do svojih storitev ali naročnika odklopili (npr. zaradi neplačila storitev, zaradi dograditve omrežja,...) in se je v praksi to tudi dogajalo. Agencija pa je glede na podano pripombo SOEK v 8. člen predloga SA vključila še izrecno določbo, da klici v sili ne smejo biti omejeni.

SOEK navaja primer, ko ima naročnik zakupljeno količino klicev v tujino, doseže pa predlagano finančno mejo z uporabo klicev v druga slovenska omrežja. Sprašuje, ali bo takemu naročniku potrebno blokirati klice v druga slovenska omrežja ali tudi vse ostale klice.

Agencija odgovarja, da predlog SA predvideva ločeno spremljanje porabe in blokado storitev za storitve dostopa do interneta in medosebne komunikacijske storitve. To posledično pomeni, da v kolikor določeni naročnik doseže mejo porabe za medosebne komunikacijske storitve, mu mora izvajalec storitev izvesti blokado (vseh) medosebnih komunikacijskih storitev, ne glede na to, da naročnik morebiti še ima neporabljene zakupljene količine. Sicer pa predlog SA predvideva, da naročnik lahko izjavi, da ne želi uporabljati nobene meje porabe, prav tako pa si lahko določi drugačno (npr. višjo) mejo porabe.

SOEK navaja, da za fiksne storitve (posamezne govorne storitve PSTN, ISDN,...) ni mogoče zagotoviti obveščanja (ob dosegu 80% porabe) na način, kot ga je predvideval 6. člen predloga SA (prek SMS sporočila).

Agencija odgovarja, da pomisleke SOEK sprejema, saj lahko pride do položaja, ko naročnik fiksne telefonije ne razpolaga s kontaktno telefonsko številko, na katerega bi ga bilo mogoče obveščati s SMS sporočili. Zaradi navedenega je pripombo SOEK upoštevala in dopolnila predlog SA, tako, da je v četrtem odstavku 6. člena predviden poseben način obveščanja v primeru fiksne telefonije. Sicer pa predlog SA omogoča, da se naročnik in izvajalec storitev lahko dogovorita za drugačen način obveščanja. Navedeno omogoča, da izvajalci storitev sami vzpostavijo posebne rešitve za obveščanje svojih naročnikov (če jih le-ti potrdijo).

SOEK navaja, da pri medosebnih komunikacijskih storitvah v mobilnem omrežju obveščanja ni možno zagotoviti nemudoma, saj se poraba beleži z določenim zamikom.

Agencija odgovarja, da je že dalj časa na ravni celotne Evropske Unije pri gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih predvideno obveščanje, na primer ko poraba storitev podatkovnega gostovanja doseže 80 % dogovorjene finančne ali količinske meje (prim. 14. člen Uredbe (EU) 2022/612 Evropskega parlamenta in sveta). Agencija zato ne more slediti navedbam SOEK, da v omrežjih na območju Republike Slovenije (na katere se nanaša predlog SA), ni mogoče zagotoviti sprotnega beleženja porabe storitev.

SOEK v pripombah pod točko 5 predlaga, da se rok za začetek veljavnosti Splošnega akta podaljša na način, da bo splošni akt pričel veljati na dan, na katerega so operaterji dolžni prilagoditi svoje splošne pogoje, to pa je 10.8.2023 (318. člen ZEKom-2). Kot razlog SOEK navaja številne prilagoditve različnim zakonskim ureditvam, kar bo v kratkem času povzročilo večkratno spreminjanje splošnih pogojev in s tem zmedo pri končnih uporabnikih.

Agencija odgovarja, da vakacijski rok za posamezni splošni akt določi glede na zahtevnost obravnavane tematike ter morebitne težave pri implementaciji predpisanih rešitev. Pripombo bo agencija upoštevala do te mere, da bo pri splošnih aktih, ki neposredno posegajo v splošne pogoje operaterjev, skušala določiti kar najbolj enotne vakacijske roke. Pri tem pa agencija pojasnjuje, da operaterjem že 318. člen ZEKom-2 določa rok za prilagoditev njihovih splošnih pogojev novemu ZEKom-2, ta rok pa *a maiori ad minus* velja tudi za rešitve, ki jih predvideva posamezni splošni akt, sprejet na podlagi ZEKom-2. Operaterji imajo tako že na podlagi 318. člena ZEKom-2 rok za prilagoditev svojih splošnih pogojev določen na 9 mesecev od uveljavitve ZEKom-2 (t.j. do 10.8.2023) in v te rok agencija s svojimi splošnimi akti ne posega.